Ἐν Μεταχίῳ Ζωνσταμονῆς Τριποτάμῳ
τῇ 20 Ἰουνίου 1889.

Ἐντιμώτατε Κύριε Γεώργιε Κατεργάρη
εἰς Πολύγερον

Τὰ σανίδια ἐν μου ἔλεγες νὰ σοῦ γράψω τὴν τελευτέαν αὐτὴν τιμὴν αὐτὴ ἦναι ἀνὰ ἑξίκοντα γερὲ παράδες ἕκαστον 60. καὶ ὁδὲ λεπτὸν ὀλιγότερον. ἐν δὲ διὰ τὸ δέκατον τὴν ἐλαιὴν βλέπω δὲν θὰ γένῃ τίποτα διὰ χρεμάτων διότι ὑμῶν λείπεται ἀνὰ γρύσιον ἡ ἱερὰ ἐμὲν Μονῆ μοι ἔχει ἀνὰ τριάντα νὰ λεῖ πλερώσω ταύτας δεραδὲ γερὲ παράδες 30. ἡ δὲ ἄλλες νὰ πλερώσεται τὸ ἀλάτη καὶ νὰ λάβεται τὸ ἀνάκον εἰς ὑμᾶς καὶ ἔκτοτε χρεμένον ποσὸν ὀκάδες πεντακοσίας ὀγδόντα 580. καὶ ἐφίτος φέτεται νὰ ἔχον ἐλαίας τὰ ἐλαιώδενδρα. ἐπὶ τὸν συνέτερον σου κόσμον νὰ ἔλθῃ νὰ παραλάβῃ τὸ προδότο τῆς κουτηλίας διότι τὰ δεκατίζεν τὰ πονθίκια γράψεμε ἐὰν ἀγαπᾶς εἰς τὴν τιμὴν τὰ κοκόλια εὑρίσκοντα.
ἐντῶτοι δεατελῶ ὁ σὶ κονόμος Προκόπιος Μ. Ζωνσταμονίτης.